

gennemføre, såfremt indløsningskravet imødekommes. I sådanne tilfælde skal der derfor kunne dispenseres fra kravet i stk. 1.

Reglen vil endvidere kunne finde anvendelse på banker. Disse har ikke været omfattet af den hidtidige lovs krav om, at 90 pct. af værdien af aktierne i det ophørende selskab vederlægges med aktier i det fortsættende selskab. Ved bankfusioner vil aktionærerne i det ophørende selskab således fortsat kunne vederlægges med kontant betaling i videre omfang end 10 pct., men anvendelsen af forslagens regler vil som hidtil kræve ligningsrådets tilladelse.

Også i andre tilfælde, hvor ønsket om at indløse deltagerne i videre omfang end fastsat i stk. 1 ikke kan antages blot at være begrundet i skattemæssige hensyn, vil tilladelse til anvendelse af lovforslagets regler kunne gives.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* finder anvendelse i tilfælde, hvor de fusionerende selskaber er forbundet til hinanden i et moder/datterselskabsforhold. Der sigtes dog ikke kun til tilfælde, hvor moderselskabet ejer samtlige aktier eller anparter i datterselskabet, men også til de tilfælde, hvor moderselskabet kun ejer en vis mindre del af andelen i det andet selskab.

I sådanne tilfælde vil fusionen blive gennemført ved, at datterselskabet overdrager samtlige sine aktiver og passiver til moderselskabet, der til gengæld må annullere aktierne eller anparterne i det ophørende selskab. Der vil derimod ikke være mulighed for, at det fortsættende selskab til gengæld for de annullerede datterselskabsandele udsteder nye aktier eller anparter, således som det er tilfældet, når de fusionerende selskaber er i forvejen uafhængige selskaber med selvstændige deltagerkredse. Bestemmelsen i *stk. 1*, hvorefter mindst 90 pct. af værdien af andelen i det ophørende selskab alene vederlægges med aktier eller anparter i det fortsættende selskab, er derfor efter sit indhold uanvendelig i det omfang, hvori aktierne eller anparterne i det ophørende selskab besiddes af det fortsættende selskab. Denne bestemmelse finder derfor ikke anvendelse på den del af andelen i det ophørende selskab, der besiddes af det fortsættende selskab.

Til § 3.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 omfatter tilfælde, hvor der som en undtagelse fra hovedreglen kræves særlig tilladelse til anvendelse af lovforslagets regler. Bestemmelsen vedrører fusion mellem moder- og datterselskaber, idet der ved et moder-

selskab forstås et selskab, der ejer en så stor del af andelen i det andet selskab, at de repræsenterer flertallet af stemmerne i datterselskabet, eller at selskabet i øvrigt på grund af aktiebesiddelse, anpartsbesiddelse eller aftale har en bestemmende indflydelse på det selskab, hvorfra overdragelserne sker.

Bestemmelsen sigter til at undgå omgælder af lovforslagets § 2, hvorefter der stilles krav om aktionærsuccession. Såfremt der var uhindret adgang til, at et moderselskab kunne fusionere med et ny-erhvervet datterselskab, kunne aktionærer, der ikke ønsker at deltage i det fortsættende selskab, blot sælge deres aktier til et andet selskab, der derefter uhindret kunne gennemføre en lodret fusion.

Reglen må endvidere ses i sammenhæng med forslagens § 4, idet der i den her omtalte situation kan tænkes at foreligge lignende gunstige muligheder for en kombination af overdragelse af aktier og en derpå følgende lodret fusion, som beskrevet under bemærkningerne til § 4. Den nærværende bestemmelse adskiller sig imidlertid fra reglen i § 4 ved også at omfatte tilfælde, hvor de sælgende aktionærer på fusionstidspunktet ikke længere er deltagere i de fusionerende selskaber.

Bestemmelsen sigter bl.a. til at give ligningsmyndighederne lejlighed til at foretage en evt. fornøden korrektion af beskatningsgrundlaget hos de sælgende aktionærer. Også andre korrektioner vil dog kunne komme på tale, såfremt der foreligger en kombination af formuetransaktioner, der medfører beskatningsmæssige fordele, der ikke har været tilsigtet med forslaget. Finder ligningsmyndighederne således, at det ved moderselskabets erhvervelse af datterselskabet og den derpå følgende fusion har været et væsentligt motiv for moderselskabet at kunne opnå skattemæssige fordele, som ikke har været tilsigtet med lovforslaget, vil tilladelse til anvendelse af forslagens regler kunne gøres betinget af særlige vilkår eller evt. helt nægtes af ligningsrådet.

I lighed med hvad der er tilfældet for de under § 4 omfattede tilfælde, må det dog anses for undtagelsen, at tilladelse til fusion nægtes, idet i de fleste tilfælde må anses for tilstrækkeligt, at ligningsrådet fastsætter de særlige vilkår for tilladelsen, som omstændighederne i forbindelse med fusion og de skete formuetransaktioner gør det påkrævet at stille. Om de tilfælde, hvor man efterfølgende konstaterer, at en fusion er sket uden forudgående tilladelse, selv om dette efter bestemmelsen er påkrævet, henvises der til bemærkningerne nedenfor til § 4.